

den store Masse af Vælgere at bestemme, hvem der skal indtage disse Pladser i Amtsrådet; men den ærede Rigsdagsmand har derved ikke lagt Mærke til, at det kun er den høiest beskattede Femtedeel af Beboerne, som bestemmer, hvem der for Landets Vedkommende, altsaa for de to Trediedele af Amtsrådet, skal vælges, thi som bekendt vælger den høiest beskattede Femtedeel Fleertallet af Sogneforstanderskabernes Medlemmer, og ere de enige om at ville have den eller den til Valgmand, kunne de, som ere valgte af den store Masse, ikke forhindre det; naar man altsaa seer ret til, er det efter vor § 2 egentlig kun den høiest beskattede Deel af Landboerne, der bestemmer, hvem der skal vælges. Den ærede Rigsdagsmand kom ved denne Leilighed til at sige, at Amtsråds møderne vilde blive kjedelige, der vilde intet Liv blive i dem, forbi Medlemmerne havde eens Interesser; men det er ganske forunderligt nu at høre dette, medens man ellers, naar der har været Tale om at opstille en Valgrets-census med Hensyn til Valg til Borgerrepræsentationerne og Sogneforstanderskabene, har sagt, at det for de høiest beskattedes Interesser var nødvendigt, at de kom til at vælge særligt. Hvilket der nu er den ærede Rigsdagsmands egentlige Mening, kan jeg ikke vide, men jeg siger ogsaa, at Amtsrådet's Medlemmer med Hensyn til de Sager, som der i Reglen ligge for, efter min Overbeviisning have eensartede Interesser; de forskjellige Interesser, hvorom der kan være Tale, ere de, der særligt angaae Land eller Kjøbstad, i hvilken Henseende der virkelig kan være særlige Interesser, hvormed jeg, hvad jeg tidligere har forvaret mig imod, dog ikke vil sige stridige Interesser. Den ærede Rigsdagsmand kom dernæst med en Ytring, der høilig forundrede mig, idet han sagde, at han ikke lagde den fjerneste Vægt paa Valgbarheds-census, men vi have jo nu i fjorten Aar haft Valgbarheds-census ved Valg til Landsthinget, og naar den ærede Rigsdagsmand efter disse fjorten Aars Erfaring udtaler sig saaledes, troer jeg, at han er den eneste Mand i Landet, der vil gjøre det, thi efter den Erfaring, vi have fra Sammensætningen af Landsthinget, er det klarligt godtgjort, at Valgbarheds-census bethder Noget; jeg troer saaledes,

at jeg ikke behøver at sige flere Ord for at godtgjøre, at den ærede Rigsdagsmand er fuldkommen paa Vilspor, naar han ikke troer, at en Valgbarheds-census har Noget at bethede. Den ærede Rigsdagsmand udtalte her, hvad jeg saa tidt har hørt udtale ved forskjellige Leiligheder; naar der nemlig foreligger et eller andet Forslag, som man er imod, som man finder for frivindt, for liberalt, for radikalt, hvad man nu vil kalde det, men naar man ikke troer at kunne opstille tilstrækkelige Grunde imod det fra dette Synspunkt, springer man over paa den anden Side og siger, at det ikke gaaer vidt nok, at det ikke gaaer an at blive staaende derved, men at man, naar man vil have Noget, maa gaae videre. Saaledes siger den ærede Rigsdagsmand nu, at Valgbarheds-census er et Skin, at man maa opgibe Skingarantierne; men naar den ærede Rigsdagsmand kunde formaae os til at opgibe disse Garantier, som vi ikke ansee for Skingarantier, saa havde han opnaaet sin Hensigt, saa vilde Loven ikke komme ud. Den ærede Rigsdagsmand omtalte ogsaa det mindre Antal Medlemmer, som fremkommer efter Fleertallets Forslag, men han lægger ikke Mærke til, at vi her vide, at vi have Regjeringen og Landsthinget med os, thi Begge have erklæret sig for tolv Medlemmer, og her ere vi altsaa heldigt stillede, idet vi kunne beregne, at vi, naar vi vælge dette Antal, vilde finde Bisalb paa de Stadier, Loven senere har at gjennemgaae.

Den ærede Rigsdagsmand kom dernæst ogsaa til Spørgsmaalet om Reifegodtgjørelse, hvorom han udtalte sig meget stærkt, men han benyttede ved denne Leilighed Udtryk, som ikke passe paa det, der er vedtaget i Loven i denne Henseende. Han talte nemlig heelt igjennem om Betaling for Arbeide, om at lønne kommunale Bestillinger og at give Godtgjørelse derfor; men derom er her slet ikke Tale; Ingen har tænkt paa, at Amtsrådsmedlemmerne skulde have Løn eller Betaling for deres Arbeide, men det er her endog ligefrem givet, at de skulde holde sig selv paa deres Reiser til Amtsråds møderne og medens de ere der; her er ikke Spørgsmaal om at give dem Diæter og langt mindre Betaling; men da de i Reglen maae gjøre lange Reiser, er her Spørgsmaal om at